

Retning i det sydlige Sylland — Noget, der forøvrigt i mine Tanker ikke directe vedkommer denne Sag — skal jeg endnu kun tillade mig at oplyse den ærede Forsamling om, at det vel forholder sig saa, at man, ved ikke at lægge Jernbanen om ad Fredericia og Veile, men ved at følge den oprindelig projecterede Linie fra Bamdrup vestlig om hele Veile = Hvidepartiet op til Horsens, vilde have tilveiebragt en Jernbaneforbindelse sydpaa, der var 3 Mile kortere for den jydske Trafik; men den jydske Trafik med Nerne vilde derimod være bleven besværet med en Omvei af 7 Mil, dersom man havde fulgt denne Plan. For mig staaer det som det Heldigste, om man kunde have forenet begge Hensyn, om man, uden at besvære Sydernes Forbindelse sydpaa, som de med fuld Føie lægge saa overordentlig Vægt paa, tillige kunde have skaffet en let Forbindelse med Nerne; men dersom det med Føie kan indvendes imod de nu vedtagne Jernbanelinier, at de besvære Syllands Forbindelse sydpaa, troer jeg, at det med endnu større Føie kunde have været indvendt imod den oprindelig projecterede Linie, at den i en utaalelig Grad vilde have besværet Nernes Forbindelse med Sylland. Jeg erkjender, at dette er et Spørgsmaal af ganske overordentlig Interesse, men jeg tillader mig at gjentage, at jeg maa betragte det som definitivt afgjort, thi det vil være den ærede Forsamling eller dog i alt Fald flere af dens ærede Medlemmer vel bekendt, at Arbejderne i Retning af Fredericia ere saa vidt fuldenbte, at Aabningen af Banen imødesees i dette Aar. Jordarbejderne vare, saavidt mig bekendt, allerede for 2 Maanedes siden, da jeg muligvis kunde have haft nogen Indflydelse paa Endringen i denne Henseende, saa vidt fremrykkelige, at jeg ikke dristede mig til at foreslaae nogen Forandring, idet man derved ligesvem vilde lade en betydelig Capital i Stikken. Det Samme gjælder derimod ikke i samme Grad om Linien mellem Fredericia og Veile. Det er flere Gange med stor Etsyke fremhævet, at denne Linie i allerhøieste Grad var uheldig, ikke alene fordi den paa en temmelig betydelig Strækning fulgte Strandkanten saa nær, at den kun havde Opland paa den ene Side, men ogsaa

fordi den gjorde Afstanden ad Jernbaneveien mellem disse to Byer uforholdsmæssig lang i Forhold til den virkelige Afstand; men jeg kan i den Henseende oplyse, at den sidst vedtagne Jernbanelinies Længde mellem Fredericia og Veile er 3,6 Mil — de mindre Decimaler udelader jeg —, medens som bekendt Landveisl. linien mellem disse to Byer er $3\frac{1}{4}$ eller $3\frac{1}{2}$ Mil. Det vil altsaa sees, at den Omvei, Jernbanen maa gjøre i dette Terrain, som med fuld Føie er nævnt som et af de vanskeligste at komme igjennem med Jernbanen, ingenlunde kan sættes ved Siden af de Omveie, den andre Steder gjør, f. Ex. mellem Aarhus og Randers, hvor den korteste Forbindelsesafstand af neppe 5 Mil er bleven forøget til omtrent 8 Mil. Dette synes mig at tale for, at de Ingeniører, der have haft den vanskelige Op-gave at løse, overeensstemmende med Loven at føre en Jernbanelinie mellem Fredericia og Veile, have idetmindste i denne Henseende løst den paa en heldig Maade. Jeg skal meget villig erkjende, at der til de øvrige Anker mod at føre Jernbanen om ad Fredericia med fuld Føie endnu kan gjøres den, at da Fredericia ligger paa — jeg kan gjerne sige — en Punt, en fremstøbt Deel af Sylland, som ligesvem betinger Henlæggelsen af to Jernbanelinier derfra i sydlig og nordlig Retning, ville disse Linier paa en temmelig betydelig Strækning savne et saa syldigt Opland, som man kunde ønske for Banens Rentabilitet; men dette er Allisammen Forhold, paa hvilke jeg troer det mere har en vis Interesse at see tilbage, end det kan have nogen særlig praktiff Betydning at oplyse og drøfte for Dieblirket.

Winther: Det ærede Medlem for Sørg Amtis 1ste Valgkreds (Müllens) gjorde en Bemærkning angaaende Fredericias Bigtighed i strategiff Henseende og meente, at det var med Urette, at jeg og Andre havde anført, at den Hensigt, man havde haft med at lægge Banen gjennem Fredericia, ikke kunde opnaaes, fordi den i et foregaaende Tilfælde havde viist sig ikke at være opnaaet, idet han troede, at det var en Tilfældighed eller et Indfald af en Minister i Kjøbenhavn, der havde hidført Fæstningens Rømning eller Opgivelse. Dette er